

det eller ikke, naar blot Loven siger, at det ikke indskrænker sig alene til de Folk, hvis Eiendomme stode umiddelbart til Bandlebet.

Dahl: Efterat jeg sidst havde Ordet, har jeg confereret med den ærede Landssthingsmand fra Falster (Dresler), og jeg seer, at hans Mening er den, at Skaden selv skulde nærmere omhandles istedetfor Personerne, og jeg tror, at det maaskee kunde opnaaes, hvis man, istedetfor at sige: „at ikke andre derved lide Skade, end de, der i lignende Siemed ville benytte Bandet“, sagde: „at ikke anden Skade afstedkommes, end den, der tilføies dem, der i lignende Siemed ville benytte Bandet“, eller noget lignende. Udvalget skal naturligviis tage dette under nærmere Dyrveielse.

Bloch: Jeg skal tillade mig at understøtte, hvad der blev udtalt af den ærede 1ste Landssthingsmand for 11te Kreds (Th. Bruhn). Den af ham udsæede Bestemmelse vil være af stor Bigtighed, hvor der ligger et saa stort Areal af Eng samlet omkring et Bandleb, som Tilfældet er paa flere Steder i det vestlige Jylland.

Indenrigsministeren: De forskjellige Bemærkninger, der ere fremførte af Redaktionsnatur, ville jo vistnok af Udvalget og skulle ganske vist ogsaa af mig blive nærmere overveiede. Jeg betvivler meget, at der med nogen øieblikkelig Frugt vil kunne forhandles over saadanne Redaktionsforslag. Man kan naturligviis fremsætte sine Tvivl, gjøre sine Bemærkninger; men det vil være umuligt her at fortsætte en Discussion om saadanne blot mundtlig fremførte Udtryk; de maae enten foreligge skriftlig eller forhandles i en snævrere Kreds. Et væsentligere Realitetspunkt har været nævnt af den ærede 1ste Landssthingsmand for 11te Kreds (Th. Bruhn) og er bleven understøttet af en anden æret Landssthingsmand (Bloch). Ogsaa der maa jeg sige, at saalænge Forslaget ikke foreligger i en bestemtere Skikkelse, er det saa godt som umuligt at indlade sig paa en nærmere Forhandling derom; men jeg skal kun udtale, at

man dog vistnok maa være noget værsom med at ville gaae videre i det Forhold, som her omhandles, end skeet er ved Udkastets § 13. Jeg frygter for, at naar man vilde komme ind paa det Forhold, som af den ærede Landssthingsmand ligeoverfor mig (Th. Bruhn) er nævnt, vilde det vise sig, at der møder uoversigtelige Vanskeligheder.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, afstemtes den af Udvalget foreslaaede § 13 (see Anhang B, Sp. 205), som vedtoges med 33 Stemmer mod 2, og der ved bortfaldt Udkastets § 13.

Formanden: Det næste Afsnit, jeg sætter under Forhandling, er det Capitel, der angaaer de almindelige Bestemmelser, §§ 14—19. Saafermt Ingen har Noget derimod at indvende, skal jeg kun lade Afstemning foretage over det af Udvalgets Majoritet stillede Endringsforslag til § 19.

Bloch: Ved § 19 skal jeg kun gjøre den Bemærkning, at jeg, istedetfor den af Udvalget foreslaaede Tilføining til Slutningen af Paragraphen, vilde foretrække, at der i Paragraphen efter Ordene: „maatte gjøre nødvendigt“ blev indfødt følgende Bestemmelse: „og uden Erstatning, forsaavidt det skadelige Bands Tilstedeværelse har sin Grund i selve Veianlægget, naar dette er yngre end 20 Aar“. Ogsaa denne Bemærkning skal jeg henstille til Udvalgets nærmere Dyrveielse.

Lüttichau: Det er en ganske ubetydelig Bemærkning, jeg har at gjøre. Det er nærmest kun et Spørgsmaal til den ærede Ordfører. Naar der i Slutningen af § 15 staaer, at der i Tilfælde af, at ikke passende Tilbud erholdes ved Licitationen, og Accord underhaanden ei heller kan opnaaes, Arbeidet da kan fordres udført in natura, saa veed jeg ikke, hvorfor Udvalget ikke har foreslaaet, at Naturalarbeidet ligesaavel skulde bortfalde her som ved § 4. Jeg havde rigtignok helst seet, at Bestemmelsen om Naturalarbeidet var bleven staaende paa begge Steder.